बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

य एक इद्धव्यश्चर्षणीनामिन्द्रं तं गीर्भिर्भ्यर्च आभिः।

यः पत्यंते वृष्मो वृष्ण्यावान्सत्यः सत्वा पुरुमायः सहस्वान्॥ ६.०२२.०१

यः। एकः। चर्षणीनाम्- प्रजाभिः। हव्यः- साहाय्यायाहृतव्यः। तम्। इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतम्। आभिः। गीर्भिः- वाग्भिः। अर्च- पूजय। यः। वृषभः- वृषा। वृष्ण्यावान्- वर्षकः। सत्यः। सत्वा- बली दाता वा। पुरुमायः- बहुप्रज्ञः। सहस्वान्- शक्तिमान्। पत्यते- सरित। तं स्तुहि॥१॥

तमुं नः पूर्वे पितरो नवंग्वाः सप्त विप्रांसो अभि वाजयंन्तः।

नुक्षद्यमं ततुरि पर्वतेष्ठामद्रौघवाचं मृतिभिः शविष्ठम्॥ ६.०२२.०२

नक्षद्दाभम्- अभिगन्तृशत्रुदिम्भतारम्। ततुरिम्- तारकम्। पर्वतेष्ठाम्- गिरिमेघोपलक्षितजडे निहितं चिद्रूपम्। अद्रोघवाचम्- अद्रोहवाचम्। शिवष्ठम्- बलिष्ठम्। तम्। नः- अस्माकम्। पूर्वे पितरः- पूर्वाचार्याः। नवग्वाः- अभिनवगतयः। सप्त- सप्तसाधनभूमिकास्थाः। विप्रासः- मेधाविनः। वाजयन्तः- बलं कुर्वन्तः। मितिभिः- धीभिः। अभि- आभिमुख्येन उपासते॥२॥

तमीमह इन्द्रमस्य रायः पुरुवीरस्य नृवतः पुरुक्षाः।

यो अस्कृधोयुरजरः स्वर्वान्तमा भर हरिवो मादयध्यै॥ ६.०२२.०३

अस्य- एतस्य। पुरुवीरस्य- प्रभूतवीर्यसम्पन्नस्य। नृवतः- मनुष्यवतः। पुरुक्षोः- बह्वन्नस्य। रायः- धनम्। तिमन्द्रम्। ईमहे- याचामहे। हरिवः- प्राणतुरगेश्वर। माद्यध्ये- तुष्ट्यर्थम्। यः। असक्धोयुः- अविच्छिन्नः। अजरः- जरारिहतः। स्वर्वान्- स्वर्गवान्। तं रियम्। आ भर- आहर॥३॥

तन्नो वि वौचो यदि ते पुरा चिजारितार आन्धः सुम्नमिन्द्र। कस्ते भागः किं वयौ दुघ्र खिद्धः पुरुद्धत पुरूवसोऽसुरुघः॥ ६.०२२.०४ इन्द्र । यदि- यत् । पुरा । जिरतारः- रसिनिष्पादका यजमानाः । ते- तव । सुम्नम्- सुखम् । आनशुः-प्राप्नुवन् । तत् । नः- अस्मभ्यम् । वि वोचः- वद । दुध्र- दुर्धर । खिद्धः- शत्रूणां खेदियतः । कः । ते- तव । भागः- देवभागः । पुरुहूता- बहुभिः साहाय्यायाहूत । पुरूवसो- बहुसम्पत्सम्पन्न । असुरघ्नः- शत्रुप्राणापहारकस्य तव । किम् । वयः- हृत्यम् ॥४ ॥

तं पृच्छन्ती वर्च्रहस्तं रथेष्ठामिन्द्रं वेपी वर्करी यस्य नू गीः।

तुविग्रामं तुविकूर्मिं रेभोदां गातुर्मिषे नक्षेते तुम्रमच्छे॥ ६.०२२.०५

वज्रहस्तम्- वज्रपाणिम्। रथेष्ठाम्- रथस्थम्। इन्द्रम्। तम्। वेपी- कर्मवती। वक्वरी- गुणवक्री। गीः। नु- क्षिप्रम्। पृच्छन्ती- जिज्ञासन्ती सरित। तुविग्राभम्- बहुग्राहकम्। तुविकूर्मिं- बहुकर्माणम्। रभोदाम्- बलदम्। गातुम्- सुखम्। इषे- गच्छित। तुम्रम्- वृत्रग्लापियतारिमन्द्रम्। अच्छ- अभिलक्ष्य। नक्षते- सरित ॥५॥

अया ह त्यं मायया वावृधानं मेनोजुवा स्वतवः पर्वतेन।

अच्युता चिद्वीळिता स्वोजो रुजो वि दळ्हा धृषता विरिष्टान्॥ ६.०२२.०६

स्वतवः- स्वायत्तबल । अया । मायया- मायाशक्त्या । वावृधानम्- वर्धमानम् । वृत्रम् । मनोजुवा-मनोवेगेन । पर्वतेन- वज्रेण । वि रुजः- विशेषेणाभाङ्क्षीः । विरिष्शिन्- महात्मन् । स्वोजः-शोभनतेजःसम्पन्न । अच्युता- च्युतिरहितानि । वीळिता- अशिथिलीकृतानि । दळ्हा- दृढानि पुराणि बन्धनानि । धृषता- शत्रुधर्षकवज्रेण । वि रुजः- व्यभाङ्क्षीः ॥६॥

तं वो धिया नव्यस्या शविष्ठं प्रतं प्रत्ववत्परितंस्यध्यै।

स नौ वक्षदिनमानः सुवह्मेन्द्रो विश्वान्यति दुर्गहाणि॥ ६.०२२.०७

शिविष्ठम्- बिलिष्ठम्। प्रत्नम्- पुराणम्। तम्- अमुम्। वः- त्वाम्। प्रत्नवत्- पुराणवत्। परितंसयध्यै- विस्तारियतुम्। नव्यस्या- अभिनवया। धिया ध्यायामि। सः। नः- अस्मभ्यम्। अनिमानः- अप्रमेयः। सुवह्मा- शोभनवाहनः। विश्वानि- सर्वाणि। दुर्गहाणि- दुर्गाणि। अति वक्षत्- अतिवहतु॥७॥

आ जनायु दुह्वणे पार्थिवानि दिव्यानि दीपयोऽन्तरिक्षा।

तपा वृषन्विश्वतः शोचिषा तान्ब्रह्मद्विषे शोचय क्षामपश्चे॥ ६.०२२.०८

द्रुह्णो जनाय- द्रोहिणो । दिव्यानि अन्तरिक्षा पार्थिवानि- भौमान्तरिक्षनभःसम्बन्धीनि स्थानानि । दीपयः- तापय । तैरेनं तापयेति भावः । वृषन्- वर्षक । विश्वतः- सर्वतः । शोचिषा- ज्वालया । तान्- अमृन् । ब्रह्मद्विषः- वेदवैदिकद्विषः । तप- तापय । क्षाम्- भूमिम् । अपश्च । शोचय- तापय । तैरेनं तापयेति भावः ॥८ ॥

भुवो जनस्य दिव्यस्य राजा पार्थिवस्य जगतस्त्वेषसंदक्।

धिष्व वज्रं दक्षिण इन्द्र हस्ते विश्वा अजुर्य दयसे वि मायाः॥ ६.०२२.०९

दिव्यस्य पार्थिवस्य जगतः- द्यावापृथिव्योः। त्वेषसंदृक्- दीप्तदर्शनः। राजा- स्वामी। भुवः-अभवः। इन्द्र। दक्षिणे हस्ते- दक्षिणबाहो। वज्रम्। धिष्व- धर। अजुर्य- जरियतुमशक्य। विश्वाः-सर्वाः। मायाः। वि दयसे- विशेषेण बाधसे॥९॥

आ संयतिमिन्द्र णः स्वस्तिं श्रेतुतूर्यीय बृहतीममृधाम्।

यया दासान्यार्याणि वृत्रा करौ विज्ञन्सुतुका नाहुंषाणि॥ ६.०२२.१०

वज्रिन्- वज्रपाणे। यया। दासानि- तमोभूतानि। आर्याणि- सत्त्वप्रायाणि। वृत्रा- आवरणानि। नाहुषाणि- मनुष्यसम्बन्धीनि। सुतुका करः- सुष्ठु बाधितानि अकरोः। ताम्। इन्द्र। संयतम्- नियमसम्पन्नाम्। बृहतीम्- महतीम्। अमृध्राम्- अहिंसिताम्। स्वस्तिम्- भद्रां भावनाम्। शत्रुतूर्याय- वृत्रबाधनाय। नः- अस्मभ्यम्। आभर॥१०॥

स नौ नियुद्धिः पुरुहूत वेधो विश्ववीराभिरा गीह प्रयज्यो। न या अदेवो वरेते न देव आभिर्याहि तूयमा मद्यद्रिक्॥ ६.०२२.११ वेधः- मेधाविन्। प्रयज्यो- प्रकर्षेण पूजक। सः- असौ त्वम्। नः- अस्मान् प्रति। विश्ववाराभिः-सर्ववरणीयैः। नियुद्धिः- प्राणतुरगैः। आ गहि- आगच्छ। याः- यानश्वान्। अदेवः। देवो वा। न। वरते- वारयति। आभिः- तैः। तूयम्- क्षिप्रम्। मद्यद्रिक्- मदिभमुखः। याहि- आगच्छ॥११॥